

מ"ת 6830/10/19 - מישאל מלכה נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

מ"ת 6830-10-19 מדינת ישראל נ' מלכה

מספר בקשה: 9

בפני	כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מבקשים	מישאל מלכה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר.

המבקש נעצר ביום 25.10.19 ושחרר בתנאים מגבילים למעצר בית מלא.

ביום 17.11.19 הותר למבקש לצאת ממעצר הבית לצורך עבודתו.

כעת בפניי בקשת המבקש להורות על הותרת מעצר הבית בשעות הלילה בלבד.

לטענת ב"כ חלפו למעלה משלושה חודשים מיום מעצרו ומאחר ועומד על חופות ומתכוון לנהל התיק, אזי ההליך העיקרי יתנהל ויקח לכל הפחות חצי שנה, לפיכך בנסיבות אלה יש מקום להקלה בתנאים.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, לדבריו לא נטען ולא הוכח כל שינוי נסיבות ועל כן אין מקום להיענות לבקשה.

דין

יש לציין כי בניגוד לדברי ב"כ המבקש, לפיהן מבקשים לקבוע הדין להוכחות, עלה כי בדיון הרי שבבדיון האחרון בתיק העיקרי, ביקש ב"כ המבקש דחייה לצורך פגישה עם התביעות והתיק נקבע לחודש מרץ.

לפיכך יש לקבוע כי ההגנה פועלת בדרך שיש בה כדי עיכוב ההליכים בתיק זה. אם אכן מבקש לכפור ולקבוע התיק לשמיעת ראיות מדוע לא הודיע כפירתו למוטב היושב בדיון. יש לזכור כי קביעת תיק לשמיעת ראיות איננה נועלת הדלת בפני פגישת הסנגוריה עם התביעה...

לעניינינו - המבקש לא הציג כל שינוי נסיבות לבד מטענתו בדבר הקושי שבשהייה במעצר בית. ושוב יש להזכיר כי בשלב זה, אין המדובר במעצר בית מלא.

כפי שנפסק בבבש"פ 2/06 - אייל זילברפרב נ' מדינת ישראל:

" עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה ארעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי."

וכן בבבש"פ 913/08 פלוני נ. מדינת ישראל:

" העילה של חלוף הזמן ניכר היא גמישה ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת אישון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן לבין האינטרס הציבורי (ראו בש"פ 6845 קודטריקין נ' מדינת ישראל טרם פורשם, 19/8/07. במסגרת איזון זה, כך נקבע בפסיקתנו, יש להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו את התנהגותו במעצר או את אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ואת נסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות".

כתב האישום מייחס למבקש עבירה של נהיגה בפסילה, מדובר מדובר בעבירה חמורה המהווה זלזול חמור בחוקי התעבורה וברשויות החוק, ק"ו כאשר המדובר במבקש שזו הפעם הרביעית בה נתפס נוהג בפסילה.

לסיכום: בנסיבות המתוארות לעיל, לנגד עיניי מחד חומרת העבירה ומאידך האיזון שכבר נעשה בהחלטת כב' ביהמ"ש המחוזי אשר אפשר יציאת המבקש לעבודתו. כאשר לא הוכח בפניי כל שינוי נסיבות, כאשר חלף זמן קצר מאז החלטת כב' ביהמ"ש המחוזי - יש לקבוע כי אין המדובר בתקופת זמן ארוכה. כאשר הדחייה בתיק העיקרי נעשתה לבקשת המבקש, לא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

לפיכך הריני דוחה בקשת הנאשם לשינוי תנאי המעצר.

ניתנה היום, י"א שבט תש"פ, 06 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.